

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการเลือกตั้งพรรคมวลชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคมวลชน ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคมวลชน ดังนี้

นโยบายพรรคมวลชน พ.ศ. ๒๕๕๕

พรรคมวลชน มีนโยบายและความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะดำเนินงานโดย อาศัยวิถีทางการเมืองในการสร้างสรรค์และพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน โดยส่วนรวมของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าในสาขาอาชีพต่างๆ ตลอดจน การพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองเพื่อความเจริญรุ่งเรืองและประโยชน์สุข ของประชาชนภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขตามรัฐธรรมนูญ

พรรคมวลชน เชื่อมั่นว่าในการพัฒนาสังคมนั้นจะต้องเป็นไปตามสภาพที่ แท้จริงของสังคมไทย ซึ่งมีจิตใจยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกันค้ำคูณซึ่งกันมีความเคารพ เชื่อฟังผู้อาวุโส ดังนั้น การพัฒนาไปสู่ความเจริญจะต้องไม่คำนึงถึงแต่ทางด้านวัตถุ

ประการเดียวแต่จะต้องยึดมั่นต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติมาแต่อดีตกาล โดยการพัฒนาขึ้นนอกจากจะต้องไม่บั่นทอนหรือบ่อนทำลายสิ่งต่างๆ เหล่านั้นแล้ว ยังจะต้องทำนุบำรุงไว้ให้ยั่งยืนสถาพรสืบไป อีกด้วย

การพัฒนาสังคม จะเน้นหนักในด้านการศึกษาตลอดจนการอบรมจริยธรรม ศีลธรรม ตามหลักการศาสนาที่ประชาชนแต่ละคนยึดถือศรัทธาโดยมุ่งกระจายการศึกษาให้ไปถึงประชาชนทุกท้องถิ่นให้ได้มีโอกาสเท่าเทียมกันทุกระดับพร้อมทั้งส่งเสริมบำรุงพระศาสนาทุกศาสนาให้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจเพื่อจะสามารถยกระดับจิตใจให้มีคุณธรรมอันจะเป็นหนทางลดอาชญากรรมได้วิธีหนึ่ง

ในขณะเดียวกัน พรรคมวลชน จะให้ความสนใจเอาใจใส่ต่อคนชรา ผู้ยากจน ขาดส่น และผู้ทุพพลภาพ โดยนำวิธีการประกันสังคมมาเป็นแนวทางปฏิบัติในฐานะที่คนเหล่านั้นมีส่วนโดยตรงในการพัฒนาประเทศ เช่นเดียวกับผู้อื่นที่มีโอกาสดีกว่า จึงจะต้องไม่ถูกทอดทิ้งให้เผชิญชีวิตอยู่ตามลำพัง ทั้งนี้ รวมตลอดไปถึงผู้ที่ตกอยู่ในสภาพว่างงานอีกด้วยพร้อมกันนี้จะปรับปรุงกิจการสาธารณสุขให้สามารถบริการประชาชนทุกท้องที่ได้กว้างขวางอย่างทั่วถึง

ทางด้านเศรษฐกิจ พรรคมวลชน จะมุ่งเน้นหนักในด้านส่งเสริมผลผลิตที่ได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศพร้อมกันนั้นก็สนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมและการลงทุนเพื่อลดจำนวนคนว่างงานกับสร้างรายได้แก่ประเทศตลอดจนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นอกจากนี้ จะดำเนินการปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้รัดกุมกับเป็นธรรมแก่ประชาชน

การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ จะวางแนวทางให้เหมาะสมแก่สภาพ
ท้องถิ่นในแต่ละภาค ซึ่งมีผลผลิตและความต้องการแตกต่างกัน อาทิ ความต้องการ
แหล่งน้ำและไฟฟ้าในถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดหาตลาดแก่ผลผลิตจาก
ภาคเหนือ การชลประทานและตลาดการเกษตรจากภาคกลาง การปรับปรุง
ค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงแร่ การจัดหาพันธุ์ยาง ส่งเสริมการปลูกและกลั่นน้ำมันปาล์ม
ในภาคใต้ การพัฒนาอุตสาหกรรมและการประมงในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จัดสรรผลประโยชน์ที่ได้จากภาษี และค่าธรรมเนียมในท้องถิ่นให้กลับไปพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ
ปรับปรุงระบบการขนส่งสินค้า พัฒนากิจการด้านพลังงาน ตลอดจนการจัดหาตลาด
แรงงานทั้งภายในและภายนอกประเทศภายใต้ความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของ
หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดปัญหาการเอาเปรียบและการทุจริตผู้ใช้แรงงาน
ซึ่งมีฐานะยากจนอยู่แล้ว คุ้มครองการจ้างแรงงานและอัตราค่าจ้างอย่างถูกต้อง
เป็นธรรม ส่งเสริมสวัสดิการของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงาน สนับสนุน
การรวมตัวเป็นองค์กรหรือสหภาพของผู้ใช้แรงงาน

ส่วนในด้านการเมือง พรรคมวลชน สนับสนุนการเข้ามีส่วนร่วมใน
การปกครองบริหารนับแต่ส่วนท้องถิ่น ส่วนตำบล เทศบาล อำเภอ จังหวัด และ
ระดับชาติ ตามระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิมีเสียง
ในการควบคุมการบริหารและการใช้เสรีภาพอย่างสมบูรณ์ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
สนับสนุนการเลือกตั้งผู้บริหารในส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงสวัสดิการและรายได้
ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลให้เหมาะสมกับความเป็นจริง
พร้อมทั้งป้องกันและขจัดการทุจริตในหน่วยงานของราชการ

ด้านการเมืองต่างประเทศ พรรคมวลชน จะสนับสนุนการดำเนินนโยบาย เป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยไม่เลือกว่ามีลัทธิการปกครองใด พร้อมกับป้องกันการ เข้าแทรกแซงกิจการภายใน ส่งเสริมการปรับปรุงสมรรถภาพและประสิทธิภาพ ของกองทัพให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น รวมตลอดไปถึงการปราบปรามการค้าการร้ายและ การรักษาความสงบภายในประเทศ สนับสนุนการแก้ไขกรณีพิพาทกับปัญหาระหว่าง ประเทศด้วยสันติวิธี ยึดมั่นต่อพันธกรณีที่มีอยู่ตามสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่าง ประเทศบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค ความยุติธรรมและศักดิ์ศรีของชาติ

วิธีดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของพรรคมวลชน

๑. นโยบายด้านการปกครองและการบริหาร

พรรคมวลชน จะยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างเสถียรภาพแก่รัฐบาลในระบอบนี้ที่ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยส่วนรวม รักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์แห่ง รัฐธรรมนูญที่มีบทบัญญัติเป็นประชาธิปไตยและให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การปกครองบริหารประเทศทุกระดับ

ดังนั้น พรรคมวลชน จะยึดมั่นในนโยบายการปกครองและการบริหาร ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล เทศบาล สภาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกระจายอำนาจการบริหาร และการตัดสินใจไปสู่เจ้าหน้าที่และองค์การของรัฐอย่างทั่วถึงทั้งในส่วนกลาง

ส่วนท้องถิ่น และส่วนภูมิภาค และเพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์นี้ พรรคมวลชน สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดแทนการแต่งตั้งจากกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้ผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาต่างๆ ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน ให้มีโอกาสเข้ารับบริหารและใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่

(๒) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล สภาเทศบาล และสภาจังหวัดมีโอกาสเข้าควบคุม โครงการต่างๆ ตลอดจนการบริหารงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ให้ประโยชน์ต่างๆ ตกเป็นของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและจัดแบ่งรายได้ จากค่าธรรมเนียมและภาษีที่เก็บได้ในแต่ละท้องถิ่นตกเป็นของท้องถิ่นนั้นในอัตราที่เหมาะสม

(๓) แก้ปัญหาขัดแย้งระหว่างหน่วยราชการด้วยกัน พร้อมกันนั้นก็จัดระบบการอบรมและควบคุมการปฏิบัติงานของข้าราชการให้เป็นประโยชน์แก่ ประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยมีระเบียบวินัยและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(๔) ปรับปรุงอัตรารายได้และสวัสดิการของข้าราชการเพื่อให้สอดคล้องกับ รายจ่ายและไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ สำหรับอัตราเงินเดือนต่ำสุด เป็นการป้องกันปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง พร้อมกับมีการลงโทษผู้ประพฤติ มิชอบอย่างเด็ดขาด

(๕) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันการประพฤติมิชอบ ในวงราชการโดยให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจลงโทษ เมื่อพิสูจน์ได้ว่าการกระทำผิดโดยไม่ต้องส่งมอบให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษ ซึ่งอาจมีการช่วยเหลือกันขึ้นได้

(๖) ปรับปรุงระบบงานราชการที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยพัฒนาบุคลากร แก่ไขระเบียบที่ซ้ำซ้อน แยกหน่วยงานที่สามารถทำให้เกิดความสะดวกแก่การติดต่อของประชาชนได้ เช่น แยกที่ทำการแขวงหรือตำบลออกจากที่ทำการเขตหรืออำเภอให้อยู่ในบริเวณแขวงหรือตำบล รวบรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน แต่กระจัดกระจายกันอยู่เข้าเป็นกลุ่มก้อนเพื่อความสะดวกในการติดต่อของประชาชน

(๗) ปรับปรุงระบบโครงสร้างการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตลอดจนการแต่งตั้งโยกย้ายการพิจารณาความดีความชอบเพื่อให้ข้าราชการเกิดขวัญกำลังใจและความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อส่งเสริมคนดีมีความสามารถให้มีโอกาสก้าวหน้าอย่างเป็นธรรม

(๘) สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่นตามวิถีทางประชาธิปไตย โดยมีกำหนดวาระการอยู่ในตำแหน่ง พร้อมกับส่งเสริมรายได้และสวัสดิการของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลให้เหมาะสม

(๙) สนับสนุนการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย

(๑๐) สนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะสร้างความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

(๑๑) ข้าราชการประจำจะดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะเดียวกันไม่ได้ เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารราชการและสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านการทหาร

พรรคมวลชน เชื่อมั่นว่าความแข็งแกร่งของกองทัพ ประสิทธิภาพในการป้องกันประเทศ และการปราบปรามการก่อการร้าย เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความมั่นคงแก่การปกครองประเทศ ทหารจะต้องได้รับรายได้และสวัสดิการอย่างเพียงพอ ผู้สละชีวิตร่างกายเพื่อปกป้องอธิปไตยของชาติให้พ้นจากอริราชศัตรูจะต้องได้รับเกียรติอันเหมาะสม โดยครอบครัวต้องได้รับการเกื้อกูลให้ครองชีพอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี พร้อมกันนั้นทหารจะต้องได้รับการส่งเสริมเพื่อให้มีการศึกษาที่ดีและมีวิชาชีพเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพได้เมื่อปลดประจำการไปแล้ว รวมทั้งได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพเมื่อถึงกำหนดนั้นด้วย

ดังนั้น พรรคมวลชน จะยึดมั่นในนโยบายด้านการทหารดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนากำลังป้องกันประเทศทั้งในด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ ให้เข้มแข็งทันสมัยพร้อมที่จะป้องกันชาติจากการรุกราน การปราบปรามการก่อการร้าย และการรักษาความสงบในประเทศ

(๒) ดำเนินนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยไม่มีการรุกรานหรือแทรกแซงกิจการภายใน แก้ไขปัญหาขัดแย้งต่างๆ โดยสันติวิธีเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังและประสานนโยบายการทหารกับนโยบายต่างประเทศอย่างใกล้ชิด

(๓) หลีกเลี่ยงการนำทหารจากมิตรประเทศเข้ามาช่วยรบในดินแดนแห่งราชอาณาจักรไทย ส่วนการร่วมมือทางทหารกับมิตรประเทศจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ

(๔) ปรับปรุงรายได้และสวัสดิการของทหารให้ได้มาตรฐานที่เหมาะสม ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทหารผ่านศึกและทหารกองหนุน พร้อมกับปรับปรุง

การสงเคราะห์ครอบครัวของทหารที่เสียชีวิตหรือทุพพลภาพจากการปฏิบัติหน้าที่ให้รวดเร็วและเพียงพอแก่การดำรงชีพ

(๕) ฝึกอบรมวิชาชีพแก่ทหารก่อนปลดประจำการ เพื่อสามารถประกอบอาชีพที่ถนัดได้ พร้อมทั้งจัดหาแหล่งแรงงานทั้งภายในและต่างประเทศเพื่อช่วยให้ทหารที่ปลดประจำการแล้วมีความมั่นใจต่ออนาคต

(๖) สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตอาวุธในประเทศทั้งในกองทัพและเอกชน

(๗) สนับสนุนการใช้กำลังทหาร กำลังที่จัดแบบทหาร และกำลังประชาชนอาสาป้องกันตนเองให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ สังคม และสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่โดยมีเอกภาพในการบังคับบัญชา

๓. นโยบายด้านการต่างประเทศ

พรรคมวลชน ยึดมั่นในนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศโดยไม่มีการแทรกแซง เบียดเบียนหรือคุกคามซึ่งกันและกัน เสริมสร้างสัมพันธภาพกับนานาประเทศที่เป็นมิตรกับประเทศไทยให้แน่นแฟ้นอย่างมีศักดิ์ศรี พร้อมทั้งใช้วิถีทางการทูตเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างประเทศกับเพื่อเสริมสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ดังนั้น พรรคมวลชน จะยึดมั่นในนโยบายด้านการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินนโยบายระหว่างประเทศโดยอิสระและอย่างมีศักดิ์ศรี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

(๒) เป็นมิตรกับทุกประเทศที่เป็นมิตรกับประเทศไทยโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของระบอบการปกครองหรือระบอบเศรษฐกิจ ทั้งนี้ โดยไม่มีการแทรกแซง เบียดเบียน หรือคุกคามซึ่งกันและกัน

(๓) ดำเนินนโยบายระหว่างประเทศโดยไม่ผูกมัดหรือผูกพันกับประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะและจะไม่เป็นเครื่องมือของประเทศใด

(๔) ดำเนินการเพื่อปรับสัมพันธภาพกับประเทศเพื่อนบ้านให้เข้าสู่สภาพปกติ โดยอาศัยหลักแห่งความเสมอภาค และการเคารพในบูรณภาพและอธิปไตยซึ่งกันและกัน และจะใช้วิถีทางการทูตในการแก้ปัญหาขัดแย้ง เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันโดยใช้กำลัง ทั้งนี้ โดยประสานนโยบายด้านการต่างประเทศเข้ากับนโยบายด้านการทหาร

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมืออย่างบริสุทธิ์ใจในระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) เพื่อประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ภูมิภาคนี้ของโลกเป็นภูมิภาคแห่งสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง เพื่อก่อให้เกิดความไพบูรณ์สันติสุขร่วมกันของประชาชาติในภูมิภาคนี้

(๖) ยึดมั่นต่อกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิบัติตามพันธกรณีตามสนธิสัญญาและความตกลงที่มีอยู่กับนานาประเทศบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค และยุติธรรม

(๗) ประสานนโยบายด้านการต่างประเทศกับนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับการพาณิชย์และการจัดหาแหล่งจัดส่งแรงงานในต่างประเทศ

(๘) ดำเนินการแก้ไขปัญหาผู้อพยพ โดยอาศัยการเมืองเป็นหลัก ในการเจรจากับประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้อพยพได้กลับไปยังภูมิลำเนาเดิมหรือไปยังประเทศที่สาม ควบคุมตรวจตราไม่ให้ค่ายผู้อพยพเป็นที่หลบภัยของการดำเนินการทางทหาร ทางการเมืองหรือเป็นแหล่งค้าของเถื่อนอย่างไรก็ดีการแก้ไขปัญหามผู้อพยพนี้จะไม่ละทิ้งหลักการของมนุษยธรรม

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคมวลชน ยึดมั่นในนโยบายที่จะร่วมมือประสานงานกับองค์กรทุกองค์กร เพื่อนำมาซึ่งเสถียรภาพและความเจริญทางด้านเศรษฐกิจเพื่อความกินดีอยู่ดีของประชาชนทุกระดับด้วยความเหมาะสมแก่สภาพท้องที่และดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อจัดระบบบริหารทางเศรษฐกิจอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พรรคมวลชน มีนโยบายแน่วแน่ที่จะปรับโครงสร้างภาษีและอัตราการจัดเก็บภาษีให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อลดภาระอันเกินควรในการประกอบการ เป็นการเพิ่มการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจอันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากยิ่งขึ้น พร้อมกันนั้นจะปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และความมั่นคงแห่งชีวิตของประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ชรา และผู้ทุพพลภาพ โดยการจัดทำระบบประกันสังคม ระบบสวัสดิการ และโครงการพัฒนาชนบทยากจนกับโครงการเสริมอาชีพให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น

พรรคมวลชน จะส่งเสริมการลงทุนในส่วนภูมิภาคเพื่อกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะในเขตชนบทยากจน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในแต่ละท้องที่ พร้อมกับปรับระบบภาษีท้องถิ่นและค่าธรรมเนียมที่เก็บจากทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผลประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นตกแก่ท้องถิ่นนั้นๆ มากขึ้นโดยได้รับส่วนแบ่งแก่ท้องถิ่นตามอัตราอันสมควรและเป็นธรรม

ดังนั้น พรรคมวลชน จะยึดมั่นดำเนินการตามนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

(๑) นโยบายด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

พรรคมวลชน ตระหนักดีว่าฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกร ซึ่งเป็น ประชาชนส่วนใหญ่ที่สุดของประเทศยังอยู่ในสภาพตกต่ำทั้งทางด้านรายได้ มาตรฐาน การครองชีพและสังคม จึงต้องปรับปรุงและยกฐานะความเป็นอยู่ทางเกษตร ให้ดีขึ้น เพื่อเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติและทำให้เกิด ความเป็นธรรมในขณะเดียวกัน

ในการพัฒนาทางการเกษตร พรรคมวลชนมีนโยบายที่ปรับปรุงอย่าง เหมาะสมแก่ผลิตผลและแหล่งเพาะปลูกในแต่ละพื้นที่พร้อมกับประสานกับด้าน การตลาดโดยพรรคมวลชนจะยึดมั่นในนโยบายที่รัฐจะต้องจัดหาแหล่งตลาดให้แก่ ผลิตผลทางการเกษตร และต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรการด้านพาณิชย์

ดังนั้น เพื่อความสอดคล้องกันทั้งทางด้านนโยบายและมาตรการ ดำเนินงานอย่างเป็นเอกภาพและเกิดผลดีแก่เศรษฐกิจของชาติอย่างแท้จริง พรรคมวลชนมีนโยบายที่จะจัดตั้งกระทรวงพาณิชย์การเกษตรและสหกรณ์ขึ้น โดยรวมกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าเป็นกระทรวงเดียวกัน เพราะผลผลิตส่วนใหญ่ของประเทศจะต้องจัดหาแหล่งตลาดมาจากการเกษตรและ ไม่อาจแยกการบริหารออกโดยขาดการประสานกันได้

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว พรรคมวลชนจะดำเนินนโยบาย ด้านเกษตร ดังต่อไปนี้

(ก) รวมกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าเป็นกระทรวงพาณิชย์การเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและการประสานกันอย่างใกล้ชิด โดยถือว่าผลผลิตทางการเกษตรเป็นผลผลิตส่วนใหญ่ที่สุดของประเทศ ซึ่งต้องมีการจัดหาตลาดและสนับสนุนการขายผลิตผลนั้นอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้ผลิต

(ข) เร่งรัดการปฏิรูปและการจัดรูปที่ดิน การพัฒนาที่ดิน รวมทั้งการจัดที่ดินว่างเปล่าที่มีได้ทำประโยชน์และพื้นที่ป่าหมดสภาพแล้วเพื่อใช้ในการดำเนินการทางด้านเกษตรให้เหมาะสมกัน เร่งรัดในการยกเลิกสภาพป่าสงวนเมื่อสิ้นสภาพที่จะเป็นป่าสงวนแล้ว เพื่อให้เกษตรกรสามารถจับจองทำกินได้

(ค) จัดการชลประทานให้ทั่วถึงเท่าที่จะเป็นไปได้ จัดให้มีน้ำกินน้ำใช้ให้ทั่วถึง โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ โครงการขนาดกลาง และโครงการขนาดเล็กในพื้นที่ซึ่งไม่สามารถจัดการชลประทานได้ เช่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ดำเนินการแก้ไขโดยปรับปรุงโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าให้ทั่วถึงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พร้อมกับส่งเสริมโครงการทำฝนเทียมให้มีอุปกรณ์เครื่องมือและกำลังคนอย่างเพียงพอเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นพร้อมกับพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมได้ตลอดทั้งปี

(ง) อนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำการเกษตรแต่ละสาขา ดำรงและรักษาและให้ความช่วยเหลือประชาชนเกี่ยวกับเกษตรที่ควรดำเนินการในแต่ละพื้นที่ตามความเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลาโดยมีความจำเป็นต่อสถานการณ์การตลาด และสามารถแจ้งให้เกษตรกรทราบล่วงหน้าในระยะเวลาอันสมควร

(จ) ป้องกันการทำลายป่า ต้นน้ำลำธาร และเร่งการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกรื้อทำลายไปแล้ว ควบคุมกิจการทำป่าไม้ให้เป็นไปอย่างมีระบบโดยป้องกันการทำลายป่าต้นน้ำลำธาร

(ฉ) ส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้ดำเนินการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่จะให้ประโยชน์แก่เกษตรกรในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตและรายได้สำหรับผู้ดำเนินการเกษตรในเขตชนบทยากจนในลักษณะที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรพร้อมกับลดหย่อนภาษีและสนับสนุนด้านการสาธารณูปโภคกับได้รับสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยระดับต่ำเป็นพิเศษ

(ช) จัดตั้งสหกรณ์การเกษตรให้ครบทุกตำบลที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม เพื่อส่งเสริมให้สหกรณ์มีการรวมตัว ทำให้เกิดพลังในการผลิตและการตลาดกับเป็นการลดอัตราการว่างงาน โดยมีการจ้างงานด้านเอกสารและบัญชีในสหกรณ์นั้นๆ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่สหกรณ์และกรรมกรทางด้านวิชาการ การผลิต การตลาดและสินเชื่อ ตลอดจนคำแนะนำแนวปฏิบัติในเชิงธุรกิจ

(ซ) ส่งเสริมกิจการผลิตปุ๋ยและอุปกรณ์ต่างๆ ในการเกษตรซึ่งดำเนินการโดยผู้ลงทุนภายในประเทศ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรซื้อหาได้ในราคาถูก ให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในเขตพัฒนาชนบทยากจนด้วยการจัดหาอุปกรณ์เหล่านั้นให้เกษตรกรซื้อด้วยวิธีผ่อนชำระ โดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำเป็นพิเศษ

(ฅ) ปรับปรุงหรือยกเลิกกฎ ค่าธรรมเนียม ฟรีเมียม ภาษีอากร ซึ่งมีผลในการลดรายได้ของเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบโควต้าอันก่อให้เกิดการขาดประสิทธิภาพด้านการพาณิชย์ และเศรษฐกิจและเป็นสาเหตุของระบบผูกขาด

(ณ) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งการปรับปรุงองค์กรและหน่วยราชการของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการตลาดเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีโอกาสขายผลิตผลในราคาที่เหมาะสมกับเป็นการชักจูงให้มีการปรับปรุงด้านคุณภาพของผลิตผล

(ญ) ปรับปรุงกลไกของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการจัดหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งใช้มาตรการทางการค้าและการทูตเพื่อที่จะได้ส่งออกมากขึ้นในราคาที่ดีที่สุด

(ฉ) จัดระบบที่จะช่วยรักษาเสถียรภาพของราคาผลิตผลการเกษตรเพื่อลดความเสี่ยง โดยให้สอดคล้องกับความเคลื่อนไหวของราคาในตลาดโลก ระดับปานกลาง และระยะยาว

(ช) จัดโครงการฝึกวิชาชีพที่จะเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร เป็นการเปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถดำเนินอาชีพอื่นซึ่งจะยกฐานะรายได้ให้ดีขึ้น และขยายโครงการพัฒนาฝีมือแรงงานออกไปในชนบทให้มากที่สุด โดยเฉพาะในเขตพัฒนาชนบทยากจน และเน้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพิเศษ

(๒) นโยบายด้านอุตสาหกรรม

พรรคมวลชน มีนโยบายแน่วแน่ที่จะส่งเสริมการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทรัพยากรของประเทศ สร้างบรรยากาศที่ดีในการลงทุนจะไม่แทรกแซงหรือดำเนินการในลักษณะแข่งขันกับธุรกิจภาคเอกชน นอกจากกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ที่มีลักษณะพิเศษอย่างเด่นชัด สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และการกระจายอุตสาหกรรมไปตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศเพื่อกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ทั่วถึง พร้อมกันนั้นพรรคมวลชนมีนโยบายที่จะให้กิจการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านความปลอดภัย

และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน ในขณะเดียวกันพรรคมวลชนมีนโยบายที่ให้รัฐประสานงานร่วมมือและหารือกับธุรกิจภาคเอกชนในการดำเนินนโยบายและมาตรฐานด้านอุตสาหกรรม เพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวม

ด้วยเป้าหมายดังกล่าว พรรคมวลชน มีนโยบายและแนวทางดำเนินการด้านอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

(ก) ให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพอันสอดคล้องกับทรัพยากรของชาติอย่างจริงจังทั้งในด้านการลดหย่อนภาษี การจัดสาธารณูปโภคสำหรับกิจการอุตสาหกรรม ส่งเสริมการร่วมทุนทางอุตสาหกรรมกับผู้ลงทุนต่างประเทศที่มีประโยชน์ในด้านถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ผู้ประกอบการและแรงงานไทย

(ข) ส่งเสริมเป็นพิเศษแก่อุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชนบทที่ยากจน ให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่กิจการอุตสาหกรรมการเกษตร

(ค) ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมในครัวเรือน ทั้งในด้านต้นทุนและการพาณิชย์ และให้การส่งเสริมเป็นพิเศษแก่อุตสาหกรรมเหล่านั้นที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

(ง) จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ซึ่งปลอดภาษีและบริเวณที่เหมาะสมอื่นๆ ซึ่งสะดวกแก่การขนส่งสินค้าปลอดภาษีเป็นวัตถุดิบสินค้าสำเร็จรูป และประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกขายยังต่างประเทศทำให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการจ้างงานเพิ่มขึ้น

(จ) ส่งเสริมและสนับสนุนโดยการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งตะวันออกที่มีประสิทธิภาพอันสอดคล้องกับทรัพยากรของประเทศและการตลาดให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากที่สุด

(ฉ) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตลอดจนร่วมมือในการจัดหาตลาดเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายพร้อมกับกำหนดมาตรการเพื่อรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม

(ช) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดต่างๆ และปรับอัตราภาษีให้เหมาะสม ซึ่งจะมีผลในการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศและการสร้างรายได้แก่ประชาชนในต่างจังหวัดร่วมมือกับกิจการท่องเที่ยวภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นไปยังต่างประเทศและการติดต่อกับกิจการท่องเที่ยวในส่วนต่างๆ ของโลก เพื่อนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศ

(ซ) ปรับปรุงระบบขั้นตอนของหน่วยราชการในการพิจารณาอนุญาตการเปิดกิจการอุตสาหกรรมมิให้มีลักษณะซับซ้อนสิ้นเปลืองเวลาและให้รวมอยู่ในหน่วยราชการเดียวกัน เพื่อความสะดวกแก่ผู้ประสงค์ประกอบกิจการอุตสาหกรรมและเร่งการพิจารณาให้เป็นไปโดยรวดเร็ว

(ฅ) แก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับ และอัตราโครงสร้างภาษีให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระหนักอ้นไม่สมควรแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้น

(ณ) ส่งเสริมให้มีการใช้แรงงานเป็นสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยลดหย่อนภาษีและให้สินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยต่ำช่วยเพิ่มงานให้แก่ประชาชนพร้อมกับประหยัดพลังงานและเงินตราต่างประเทศ

(๓) นโยบายด้านการคลังและภาษีอากร

พรรคมวลชน ยึดมั่นในนโยบายจัดเก็บภาษีอย่างยุติธรรม และภาระภาษี เพื่อเร่งรัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งกระจายรายได้อันเป็นธรรมให้มากขึ้นระหว่างบุคคลและภูมิภาค ท้องที่ต่างๆ

ดังนั้น พรรคมวลชน จะดำเนินนโยบายและมาตรการทางด้านการคลัง ภาษีอากร และสาธารณูปโภค ดังต่อไปนี้

(ก) ปรับปรุงระบบการเก็บภาษีให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ภาษีที่เก็บได้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

(ข) ปรับโครงสร้างภาษีมิให้มีการเก็บภาษีซ้ำซ้อน เพิ่มส่วนลดค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลและครอบครัวในการจัดเก็บภาษีรายได้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับความเป็นจริง ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีและค่าธรรมเนียมการส่งออกเพื่อสนับสนุนการลงทุนและลดภาระอันเกินควร

(ค) ปรับอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม และคงรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไปเพื่อกระจายความเจริญจากส่วนกลางออกไปสู่ท้องถิ่น

(ง) ปรับปรุงแบบการเสียภาษีต่างๆ ให้สามารถเข้าใจง่ายไม่เป็นอุปสรรคแก่ผู้เสียภาษี โดยให้กรอกข้อความเอง

(จ) เร่งรัดการจัดทำงบประมาณประเภทโครงการ และกำหนดให้มีหลักเกณฑ์การประสานงานและการรับช่วงงานของส่วนราชการต่างๆ หรือ

หน่วยงานที่มีใช้ราชการ โดยเฉพาะในโครงการประเภทส่งเสริมหรือพัฒนาเพื่อป้องกันปัญหาความไม่สอดคล้องในการบริหารและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณ

(ฉ) กำหนดภาษีที่ดินที่มีได้ใช้ดำเนินการเกษตรไว้สูง และลดอัตราภาษีที่ดินที่ใช้ในการเกษตรลง

(ช) ลดอัตราภาษีเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ เพื่อลดต้นทุนการผลิตทำให้ควบคุมราคาได้อย่างจริงจังและเป็นการลดรายจ่ายของประชาชน แต่เพิ่มอัตราภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ และสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีสินค้าชนิดเดียวกันผลิตได้ในประเทศอยู่แล้ว เพื่อส่งเสริมการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศอันเป็นการส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมภายในอีกทางหนึ่ง

(๔) นโยบายด้านสาธารณสุขโลก

พรรคมวลชน มีนโยบายที่จะพัฒนาและปรับปรุงบริการด้านสาธารณสุขโลกให้มีประสิทธิภาพสนองความต้องการอย่างทั่วถึง และอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการมากยิ่งขึ้น พร้อมกับใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการนี้อย่างประหยัดและคุ้มค่า ในขณะที่เดียวกันก็จะสนับสนุนให้เอกชนเข้าลงทุนดำเนินการเพื่อแบ่งเบาภาระของภาครัฐและสนองความต้องการของประชาชนกว้างขวางยิ่งขึ้น

ดังนั้น พรรคมวลชน จะดำเนินนโยบายและมาตรการด้านสาธารณสุขโลก ดังนี้

(ก) ปรับปรุงกิจการด้านสาธารณสุขโลกให้มีประสิทธิภาพสนองความต้องการอย่างทั่วถึงและอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการมากยิ่งขึ้นโดยคำนึงถึงประชาชนที่มีรายได้น้อยเป็นเกณฑ์

(ข) เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนลงทุนดำเนินกิจการด้านสาธารณูปโภคในส่วนที่สามารถดำเนินการได้ รวมทั้งให้เอกชนบริหารได้เองเพื่อแบ่งเบาภาระของภาครัฐและขยายบริการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(ค) ปรับปรุงและเร่งขยายการติดตั้งไฟฟ้าให้มีใช้ทั่วประเทศพร้อมทั้งปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(ง) พัฒนาแหล่งน้ำให้ประชาชนมีใช้โดยทั่วถึง โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สามารถมีน้ำเพื่อการใช้และการเพาะปลูกได้ตลอดทั้งปี

(จ) พัฒนาแม่น้ำ คู คลอง ให้สามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมได้สะดวกทั้งปีเพื่อประหยัดพลังงานและความสะดวกแก่การขนส่ง

(ฉ) ปรับปรุงและขยายบริการโทรศัพท์ให้มีคุณภาพประสิทธิภาพและสนองความต้องการได้อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและบริหารงานและเร่งการติดตั้งเมื่อมีผู้ขอให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว

(ช) ปรับปรุงกิจการรถไฟให้มีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาด้านบริการให้เกิดความสะดวกยิ่งขึ้น ขยายเส้นทางรถไฟให้กว้างขวางมากขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเดินทางและการขนส่งสินค้าอันจะช่วยลดต้นทุนการผลิตสินค้า ประสานงานกับธุรกิจภาคเอกชนในการขนส่งสินค้าให้เกิดคุณภาพและความรวดเร็วมากขึ้นพร้อมกับควบคุมค่าบริการให้เหมาะสมแก่อัตรารายได้ของประชาชนผู้ใช้บริการ

(ซ) จัดระบบขนส่งมวลชนทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ธุรกิจภาคเอกชนเข้าร่วมดำเนินการโดยรัฐเป็นผู้ร่วม

ในการควบคุมและทุนอุดหนุนจัดระบบรถเมล์เล็กให้เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนควบคุมความปลอดภัย มรรยาทของผู้ให้บริการ ส่งเสริมการลงทุนร่วมกับเอกชนในระบบขนส่งมวลชนแบบทันสมัย ปรับปรุงเส้นทางเดินรถให้เหมาะสมกับความต้องการและปริมาณของผู้ใช้บริการ

(๕) นโยบายด้านการพัฒนาชนบท

พรรคมวลชน มีนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ชนบทและสร้างชุมชนในภูมิภาคให้มีความเป็นอยู่ทัดเทียมกับในเมือง ในด้านผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สาธารณูปโภค และสวัสดิการต่างๆ กับให้มีโอกาสใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ มากยิ่งขึ้น

ดังนั้น พรรคมวลชน จึงวางนโยบายและมาตรการด้านการพัฒนาชนบทไว้ดังนี้

(ก) กระจายอำนาจการบริหารไปสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการบริหารงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจัดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานบริหารและพัฒนาอย่างเหมาะสมแก่สภาพและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

(ข) ปรับปรุงอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมส่วนท้องถิ่นให้ผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพยากรของท้องถิ่นตกอยู่กับท้องถิ่นนั้นๆ ในอัตราอันสมควรเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(ค) จัดการฝึกวิชาชีพที่เหมาะสมแก่เกษตรกรในท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้สามารถประกอบอาชีพอื่นเพื่อเพิ่มพูนรายได้

(ง) ปรับปรุงกิจการสาธารณูปโภคให้ขยายไปยังส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

(จ) เร่งรัดการดำเนินงานด้านสาธารณสุขให้ขยายไปทั่วทุกหมู่บ้าน พร้อมกับส่งเสริมคุณภาพชีวิตในด้านโภชนาการ การศึกษาและอนามัย

(ฉ) ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน โดยสนับสนุนให้ร่วมกันดำเนินกิจการเป็นกลุ่มก้อนเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านวัตถุดิบและด้านทุนการผลิต

(ช) สนับสนุนการตั้งสหกรณ์ขึ้นทุกหมู่บ้าน เพื่อประโยชน์แก่การส่งเสริมความร่วมมือกันของชุมชน และการลดค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นประจำวันกับเป็นโอกาสเพิ่มงานในส่วนท้องถิ่น

(ซ) จัดหาแหล่งขายสำหรับผลผลิตจากส่วนท้องถิ่น เพื่อไม่ให้ตกเป็นภาระของเกษตรกรในการที่ต้องหาแหล่งขายของ

(ฅ) ปรับปรุงระบบการศึกษาในส่วนท้องถิ่นให้สนองความต้องการ และการใช้ประโยชน์แก่ท้องถิ่นนั้นๆ

๕. นโยบายด้านสังคม

พรรคมวลชน มีเจตจำนงอย่างแน่วแน่ที่จะส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และสวัสดิการเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่สมาชิกของสังคมในด้านความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความปลอดภัยในการดำรงชีวิตและความสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขภายในสังคม รวมตลอดจนถึงคนยากจน คนชรา และผู้ทุพพลภาพ

พรรคมวลชน มุ่งจัดสาธารณูปโภคและบริการด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการประกันสวัสดิภาพของประชาชนให้เพียงพอและเหมาะสม กระจายโอกาสแก่ผู้มีรายได้น้อยอย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาค พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและสถาบัน การศึกษาให้กว้างขวาง พร้อมกับส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมอย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้ พรรคมวลชน มีนโยบายที่จะสร้างหลักสวัสดิการในการประกันสังคมเพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสำหรับการดำรงชีพเมื่อมีเหตุจำเป็นจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ว่างงาน หรือเข้าสู่วัยชรา

ในการพัฒนาสังคมนั้น พรรคมวลชน ยึดมั่นในนโยบายที่จะนำจริยธรรม และคุณธรรมตามหลักการศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธามาเป็นสรณะและพื้นฐาน เพื่อมิให้เป็นเพียงการพัฒนาด้านวัตถุเท่านั้น แต่จะต้องมีการพัฒนาจิตใจควบคู่กันไปด้วยในขณะเดียวกันต้องพิทักษ์และผดุงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งถือเป็นสมบัติอันควรหวงแหนอย่างยิ่ง

ส่วนในด้านการประกอบอาชีพ พรรคมวลชน มีนโยบายส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนให้มีโอกาสประกอบอาชีพจนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และวางมาตรการสนับสนุนในด้านเงินทุน เช่น จัดสรรเงินกู้สำหรับการประกอบอาชีพ ในครอบครัวด้วยดอกเบี้ยอัตราต่ำ การจัดฝึกอาชีพ ยกเว้นภาษีสำหรับกิจการบางชนิด จัดระบบหาเร่แผงลอยให้สามารถค้าขายเพื่อดำรงชีพอย่างสะดวก วางมาตรการให้ผู้ขับรถรับจ้าง (แท็กซี่) สามารถเป็นเจ้าของรถได้เอง โดยจัดตั้งสหกรณ์ของรัฐ ลดหย่อนภาษีรถยนต์ที่ใช้เป็นรถแท็กซี่ ให้สถาบันการเงินของรัฐ ค้ำประกันการเช่าซื้อรถและสามารถผ่อนชำระในอัตราต่ำด้วยจำนวนเฉลี่ยไม่สูงกว่าค่าเช่าที่เคยเสียอยู่ในแต่ละวัน

ด้วยเจตนารมณ์ดังกล่าวมาแล้ว พรรคมวลชน จึงมีแนวนโยบายและมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) นโยบายด้านการศึกษา

พรรคมวลชน มีนโยบายที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพและพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติ แก้ไขปัญหาขาดแคลนที่เรียน เปิดโอกาสให้เยาวชนของชาติได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมกับปรับปรุงคุณภาพทางการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่การจัดการศึกษาของชาติ สนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมและจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับ พร้อมกับส่งเสริมบุตรของผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ส่งเสริมการศึกษาด้านจริยธรรมและหลักธรรมของศาสนา เพื่อพัฒนาด้านจิตใจ

ดังนั้น พรรคมวลชน มีนโยบายทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

(ก) จัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาและอุดหนุนการศึกษาย่างเหมาะสม และเพียงพอ โดยคำนึงถึงความต้องการขยายสถานศึกษาและค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์การศึกษาเป็นสำคัญ

(ข) สนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานการศึกษาของภาคเอกชน พร้อมกับควบคุมอัตราค่าเล่าเรียนให้เหมาะสมและไม่เป็นภาระหนักแก่ประชาชนที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน

(ค) ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมแก่ความต้องการของชาติ และความต้องการของท้องถิ่น

(ง) ปรับปรุงหลักสูตรระดับต่าง ๆ ให้มีส่วนส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและเยาวชน

(จ) ส่งเสริมด้านตำราและแบบเรียนให้มีส่วนช่วยเสริมความรู้อย่างแท้จริง และควบคุมไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตำราและแบบเรียนรวมทั้งอัตราค่าจนเป็นภาระหนักแก่ผู้ปกครอง

(ฉ) จัดทุนการศึกษาช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาตามมาตรการที่กำหนดขึ้น

(ช) จัดสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนในเขตเมืองและชนบทที่ประชาชนมีรายได้น้อยโดยจัดระบบอย่างมีคุณภาพ เพื่อแบ่งเบาภาระของบิดามารดาของเด็กซึ่งต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพ

(ซ) ขยายและปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความรู้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง

(ฅ) ขยายและปรับปรุงโครงการฝึกอบรมครูอาจารย์ให้มีคุณภาพและได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

(ฉ) ส่งเสริมให้วัด มัสยิดและโบสถ์มีบทบาทมากขึ้นในการอบรมด้านจริยธรรมและคุณธรรมแก่เด็กและเยาวชน โดยจัดให้เด็กและเยาวชนมีเวลาได้ใกล้ชิดกับศาสนสถานตามความศรัทธาของตน

(ค) ในด้านพระพุทธศาสนา ส่งเสริมการศึกษาพระธรรม การปฏิบัติงานของมหาเถรสมาคม ปรับปรุงการปฏิบัติตามวินัยสงฆ์ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของพุทธศาสนิกชนอย่างแน่นแฟ้น สนับสนุนการศึกษาของพระภิกษุสามเณรเพื่อให้เป็นผู้นำของชุมชนทางด้านศาสนธรรม โดยจัดงบประมาณเพื่อการนี้อย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดวาอารามให้สมกับที่มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ

(ค) ในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลามจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของจุฬาราชมนตรี คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด คณะกรรมการมัสยิด

งบประมาณการบูรณะปรับปรุงมัสยิดและงบประมาณสนับสนุนโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามให้ดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง แทนที่จะต้องอาศัยเงินบริจาคเช่นที่เคยเป็นมา ทำให้เกิดความไม่แน่นอนและไม่ราบรื่นในการดำเนินงาน พร้อมกับปรับปรุงสำนักงานส่งเสริมผู้บำเพ็ญอุญัยให้มีประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความสะดวกแก่การเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจ ณ นครเมกกะ ได้ดียิ่งขึ้น

(๑) ส่งเสริมการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเผยแพร่การศึกษาโดยอาศัยสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

(๒) นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคมวลชน มีนโยบายอย่างแน่วแน่ที่จะให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างเท่าเทียมกันในอัตราค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม พร้อมกับปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านการแพทย์ ปรับปรุงกิจการสาธารณสุขมูลฐานให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมด้านโภชนาการและแก้ปัญหาโภชนาการในท้องถิ่นต่างๆ นอกจากนี้ยังมีนโยบายสนับสนุนให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระด้านบริการ สถานพยาบาล โดยไม่ให้เป็นภาระหนักแก่ประชาชนและยึดมั่นในจรรยาแพทย์ที่จะรับผู้ป่วยฉุกเฉิน เข้ารักษาพยาบาล นำหลักประกันสังคมมาใช้สำหรับช่วยเหลือผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและรายได้ของแพทย์ พยาบาลและบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมแก่สภาพความเป็นอยู่และรายจ่าย

ดังนั้น พรรคมวลชน จึงมีนโยบายและมาตรการด้านสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(ก) จัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสมในการส่งเสริมกิจการสาธารณสุข ทั้งในด้านสาธารณสุขมูลฐาน การป้องกัน การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การปรับปรุงด้านโภชนาการ

(ข) ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมบริการด้านสาธารณสุข เช่น จัดตั้งสถานพยาบาล โรงพยาบาล โดยมีการควบคุมอัตราค่าบริการมิให้เป็นภาระหนักเกินไป รวมทั้งการรับผู้ป่วยฉุกเฉินเข้ารักษาพยาบาลโดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจเมื่อเกิดความจำเป็นอย่างแท้จริง แต่ต้องคำนึงถึงจรรยาแพทย์ และรัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายนั้นตามมาตรการและกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

(ค) เร่งรัดการผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขทุกสาขา พร้อมกับปรับปรุงรายได้และสวัสดิการของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยเฉพาะที่ประจำทำงานอยู่ในชนบทที่ห่างไกล เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

(ง) เร่งขยายโรงพยาบาลในชนบทให้เพียงพอกับความต้องการ จัดตั้งสถานเอนามัยให้ครบทุกตำบล พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นทุกด้านให้เหมาะสม

(จ) ส่งเสริมการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในภูมิภาคต่างๆ เพื่อผลิตแพทย์ให้มีจำนวนมากขึ้นได้สัดส่วนที่ถูกต้องกับจำนวนประชาชน

(ฉ) ส่งเสริมด้านอาหาร โภชนาการ และงานสุขาภิบาลทั่วไป รวมทั้งการป้องกันมลพิษ หรือสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในเมืองและชนบท

(ช) จัดระบบการสงเคราะห์รักษาพยาบาลแก่ผู้มีรายได้น้อยด้วยหลักประกันสังคมเพื่อให้ประชาชนมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลเท่าเทียมกัน

(ข) สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในรูปสหกรณ์ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คำแนะนำและประสานงานอย่างใกล้ชิด

(ฅ) ส่งเสริมโครงการกระจายแพทย์สู่ชนบทที่ห่างไกล โดยวางมาตรการ และกฎเกณฑ์ให้ผู้สำเร็จวิชาแพทยศาสตร์ประจำอยู่ในชนบทตามระยะเวลาที่กำหนด

(๓) นโยบายด้านแรงงาน

พรรคมวลชน มีนโยบายที่จะคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้แรงงานให้ได้รับผลประโยชน์จากรายได้ สวัสดิการ และหลักประกันที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนการรวมตัวกันก่อตั้งองค์การหรือสหภาพของผู้ใช้แรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ จัดวางหลักประกันแก่ผู้ใช้แรงงานในกรณีเจ็บป่วย ชราภาพ หรืออุบัติเหตุ สนับสนุนศาลแรงงานในการเป็นสถาบันคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมจากนายจ้าง

ในด้านแรงงานไปต่างประเทศ พรรคมวลชน มีนโยบายยกเลิกผู้จัดหาแรงงานเอกชนซึ่งเป็นสาเหตุของการล่อลวง นอ้โกงและขาดการติดต่อควบคุมด้านการให้สิทธิและความเป็นธรรมแล้วให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด โดยไม่มีการเรียกค่าบริการแต่รัฐจะได้ค่าตอบแทนเป็นภาษีในอัตราที่เหมาะสมบำรุงประเทศชาติ แทนการเป็นผลประโยชน์ส่วนบุคคล

ดังนั้น พรรคมวลชน จึงมีนโยบายและมาตรการด้านแรงงาน ดังต่อไปนี้

(ก) ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอย่างเหมาะสมตามอัตราค่าครองชีพ โดยคำนึงถึงต้นทุนการผลิต การจำหน่าย และสถานการณ์ด้านการเงินของอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นส่วนประกอบ แต่พิจารณาถึงการได้ค่าแรงงานอย่างเป็นธรรมเป็นหลัก

(ข) ขยายและปรับปรุงการฝึกอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในภาครัฐและเอกชนอย่างกว้างขวาง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญแก่ผู้ใช้แรงงาน พร้อมกับส่งเสริมในการหางานให้เมื่อผ่านการฝึกอาชีพแล้ว

(ค) เร่งรัดปรับปรุงกฎหมายแรงงานให้กำหนดและปฏิบัติตามชั่วโมงทำงาน วันหยุด สวัสดิการ ค่าจ้าง และความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด

(ง) ปรับปรุงและกวดขันการใช้แรงงานเด็กและสตรี คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรีกับส่งเสริมการฝึกอาชีพและฝีมือแรงงานเด็กและสตรีให้เหมาะสมกับความถนัดและความต้องการของตลาด

(จ) ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินลงทุนทดแทนให้มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมการเจ็บป่วยทั่วไป นำไปสู่หลักการประกันสังคม เช่น การประกันการว่างงาน การประกันรายได้ยามเจ็บป่วย ยามชรา และเมื่อทุพพลภาพ

(ฉ) ปรับปรุงและขยายขอบเขตของกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย รวมทั้งการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ ยา และสารเคมีต่าง ๆ

(ช) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินงานของสหภาพแรงงาน และองค์กรต่างๆ ของผู้ใช้แรงงานการก่อตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อเป็นตัวแทนในการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มอาชีพนั้นๆ โดยมีนโยบายในองค์กรและสหภาพเหล่านั้น เป็นสื่อกลางในการสร้างสัมพันธ์อันดีและความเข้าใจระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในกลุ่มอาชีพต่างๆ

(ซ) ปรับปรุงระบบแรงงานสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ประกอบด้วยฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้างและผู้ทรงคุณวุฒิอย่างได้สัดส่วนเหมาะสม

(ฉ) ส่งเสริมการสร้างแรงงานให้สอดคล้องกับกำลังแรงงานที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างงานในชนบท เพื่อป้องกันการอพยพแรงงานฝีมือและแรงงานกำลังสมองของชาติ

(ญ) ยุบเลิกสำนักงานจัดหาแรงงานไทยไปต่างประเทศโดยไม่ต้อใบอนุญาต ให้เมื่อครบกำหนด จัดตั้งหน่วยงานของรัฐเพื่อทำหน้าที่บริการจัดหางานและแนวอาชีพ การฝึกอาชีพการพัฒนาฝีมือแรงงาน การอบรมความรู้ทั่วไป และแนวปฏิบัติสำหรับแรงงานไทยที่จะไปทำงานในประเทศต่างๆ โดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหางาน แต่จัดระบบการเก็บภาษีในอัตราที่เหมาะสมเพื่อเป็นผลประโยชน์เข้ารัฐโดยไม่เป็นภาระหนักแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้ โดยมีการสำรวจตัวเลขและถิ่นที่อยู่ของผู้ใช้แรงงานในต่างประเทศอย่างละเอียด และส่งเสริมการจัดหางานต่างประเทศให้แก่ท้องถิ่นที่มีจำนวนผู้มีรายได้น้อยอยู่มาก โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(ฎ) ติดต่อบริษัทประกันสุขภาพของรัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่มีแรงงานไทย เพื่อให้มีการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของแรงงานไทยในประเทศเหล่านั้น โดยจัดตั้งผู้ช่วยทูตฝ่ายแรงงานขึ้นประจำในประเทศเหล่านั้นทุกแห่งเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว

(ฏ) จัดระบบการส่งเงินตราต่างประเทศของผู้ใช้แรงงานไทยในประเทศต่างๆ กลับสู่ครอบครัวให้มีความปลอดภัย ถูกต้องและสะดวก

(จ) รวบรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์ในด้านแรงงานยิ่งขึ้น

(ช) จัดระบบการค้ำหาบเร่งแผงลวย เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้มีทุนน้อยและจัดวางระเบียบมิให้กีดขวางทางจราจรกับรักษาความเป็นระเบียบ

เรียบริยและความสะดวก ทั้งนี้ โดยจัดหาสถานที่ค้าขายให้แก่ผู้ค้าเหล่านั้น
ในบริเวณที่เหมาะสมและสามารถประกอบการค้าได้อย่างเป็นสัดส่วน

(๓) ส่งเสริมให้ผู้ขับรถรับจ้าง (แท็กซี่) สามารถเป็นเจ้าของรถได้เอง
โดยจัดตั้งสหกรณ์ของรัฐบาลใช้มาตรการลดภาษีรถยนต์ที่จะให้เป็นรถแท็กซี่
ให้สถาบันการเงินของรัฐค้ำประกันการเช่าซื้อชำระค่าเช่าซื้อในจำนวนเฉลี่ยไม่เกิน
ค่าเช่ารถในแต่ละวัน กำหนดระยะเวลาเลิกต่อใบอนุญาตให้แก่รถที่เจ้าของมิได้เป็น
ผู้ขับรถแท็กซี่เองด้วยวิธีนี้จะทำให้ผู้ขับสามารถเป็นเจ้าของรถเองได้ภายในเวลา
ไม่เกินสามปี และกำหนดให้มีการประกันภัยซึ่งครอบคลุมถึงตัวบุคคลที่สาม

(๔) นโยบายด้านความปลอดภัยและกระบวนการยุติธรรม

พรรคมวลชน มีนโยบายที่จะยึดถือสิทธิ เสรีภาพ และความมั่นคง
ของการดำรงชีพเป็นพื้นฐานของสภาพสังคมโดยจะต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัย
ป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมกับให้ความยุติธรรมในการดำเนินคดี
แก่ผู้ถูกกล่าวหา ป้องกันการทุจริตเพื่อช่วยผู้กระทำผิดและปรับปรุงรายได้และ
สวัสดิการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในระบบการพิทักษ์สันติราษฎร์
และกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น พรรคมวลชน จึงมีนโยบายและมาตรการด้านความปลอดภัยและ
กระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(ก) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับระบบความปลอดภัย
ต่อชีวิตทรัพย์สินและกระบวนการยุติธรรมให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบัน

(ข) ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมโดยอาศัย สื่อมวลชนต่างๆ รวมทั้งการจัดพิมพ์เผยแพร่

(ค) ปรับปรุงอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เหมาะสมกับอัตราการครองชีพและสภาพความเป็นอยู่ให้ได้สัดส่วนกับความต้องการ พร้อมกับ ปรับปรุงรายได้ สวัสดิการ ตลอดจนความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายของตำรวจ โดยเฉพาะอัตรารายได้ต่ำสุดจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพร้อมกับจัดสรร ผลประโยชน์จากค่าปรับในคดีต่างๆ เป็นกำลังใจให้แก่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ อย่างเป็นธรรม

(ง) สนับสนุนการจัดตั้งศาลจราจรเพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี เกี่ยวกับการจราจรโดยไม่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรปรับเอง แล้วจัดสรรค่าปรับ เป็นสัดส่วนให้แก่ตำรวจจราจรผู้ออกไปสั่งเพื่อเสริมกำลังใจในการปฏิบัติงาน

(จ) ปรับปรุงระบบศาลยุติธรรมให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(ฉ) สนับสนุนให้ศาลปกครองเป็นสถาบันในกระบวนการยุติธรรม ตลอดไปเพื่อเป็นสถาบันให้ความเป็นธรรมในกรณีที่ประชาชนขัดแย้งกับข้าราชการ หรือกรณีขัดแย้งระหว่างหน่วยราชการด้วยกัน และมีหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ ที่มีคุณภาพ

(ช) จัดบริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย อย่างทั่วถึงในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ปัญหาที่ ประชาชนประสบและหากจำเป็นต้องดำเนินคดีก็สนับสนุนให้มีการจัดบริการด้าน ทนายความโดยเรียกค่าใช้จ่ายในอัตราต่ำ

(ข) สนับสนุนวิธีการให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกรายสามารถปรึกษาหารือกับทนายได้ เพื่อรักษาความยุติธรรมแก่ประชาชน

(ฉ) สนับสนุนการวางมาตรการควบคุมการครอบครองอาวุธของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอาวุธปืนโดยมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนออกใบอนุญาตครอบครองและพกพาอาวุธ พร้อมทั้งมีการสืบประวัติอาชญากรรมอย่างละเอียดก่อนอนุมัติ

(ญ) สนับสนุนการปรับปรุงเรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานที่คุมขังต่างๆ ให้มีสภาพอันสมควรแก่ศักดิ์ศรีของมนุษย์ และจัดโครงการพัฒนาด้านความรู้ วิชาชีพ และการอบรมจริยธรรมแก่ผู้ต้องขังเพื่อให้โอกาสอันดีเมื่อพ้นโทษออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอก

(๕) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร

พรรคมวลชน เล็งเห็นถึงความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมิให้เกิดมลพิษอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนการพิทักษ์รักษาและป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรของชาติ รวมทั้งการแก้ไขเมื่อเกิดสภาพเช่นว่านั้นขึ้น

ดังนั้น พรรคมวลชน จึงกำหนดนโยบายและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรไว้ ดังนี้

(ก) ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ว่าด้วยการบริหาร การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรให้เหมาะสมมีผลต่อการเอื้ออำนวยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมและป้องกันมลภาวะอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรของชาติ

(ข) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้สามารถบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(ค) ส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาและอันตรายอันเกิดจากมลพิษ วิธีการป้องกันรักษาแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งการรณรงค์ที่ตีเพื่อการร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรของชาติ

(ง) ปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยราชการต่างๆ ให้ประสานสอดคล้องกัน มีการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรอย่างมีเอกภาพในทุกระดับ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

(จ) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีผลควบคุมอย่างแท้จริง ในกรณีที่มีปัญหาการปล่อยของเสียจากโรงงาน การทำให้เกิดน้ำเน่า อากาศเสีย เสียงรบกวน การแพร่ควั่น สี ก๊าซ หรือสารชนิดต่างๆ จากโรงงาน ตลอดจนการควบคุมคุณภาพของสินค้าที่ผลิตเป็นเครื่องอุปโภคบริโภคของประชาชน

(ฉ) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง

(ช) ปรับปรุงการบริหารทรัพยากรเกี่ยวกับป่าไม้ ที่ดิน แร่ธาตุและพลังงาน มิให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรเหล่านั้นเพื่อประโยชน์แห่งอนาคต

(ซ) ปรับปรุงงานเกี่ยวกับผังเมืองให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพในแต่ละท้องถิ่น และเอื้ออำนวยต่อการรักษาสภาพแวดล้อม

(ณ) สนับสนุนการกวาดขันอาคาร ร้านค้า ภัตตาคาร ร้านอาหาร ตลาด ห้างสรรพสินค้า และการก่อสร้างอาคารต่างๆ ให้เกิดความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ

สืบเนื่องจากเจตนารมณ์ จุดมุ่งหมายและนโยบายดังกล่าวพรรคมวลชนจึงจะยึดถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไปด้วยอุดมการณ์ที่ว่า “พลีเพื่อมวลชน ร่วมผจญทุกข์ทั่วหล้า พิทักษ์ประชาธิปไตย”

ข้อบังคับพรรคมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของพรรคการเมือง คณะผู้จัดตั้งโดยความเห็นชอบของที่ประชุมจัดตั้งพรรคมวลชนจึงออกข้อบังคับพรรคมวลชนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคมวลชน พุทธศักราช ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคมวลชนเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคมวลชน” ใช้อักษรย่อเป็นภาษาไทยว่า “ม.ช.” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “MASS PARTY” ใช้อักษรย่อ

เป็นภาษาอังกฤษว่า “M.P.” ใช้ภาพเครื่องหมาย คือ ประชาชนอยู่ใต้รวงข้าวและ
พื้ณเฟืองภายในวงกลมมีชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ปราบกฏลักษณะคำอธิบาย
ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคมวลชน ใช้ดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมาย “พรรคมวลชน” ประกอบด้วย

- (๑) รวงข้าว หมายถึง ภาคการเกษตร
- (๒) พื้ณเฟือง หมายถึง ภาคอุตสาหกรรม

ข้อ ๖ ตรายาง “พรรคมวลชน” ใช้ภาพเครื่องหมายเช่นเดียวกับ ข้อ ๔
แต่มีสีเดียวดังภาพ

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคมวลชน ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๖๒/๑๗๑ หมู่ ๑ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคมวลชน ที่ได้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ ให้เรียกชื่อว่า “สาขาพรรคมวลชน ลำดับที่.....” อำเภอและจังหวัดกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภทคือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครมีคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรค สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครมีคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรค สมาชิกสมทบไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถหรือบุคคลล้มละลาย

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) มีความเข้าใจในนโยบายพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อนายทะเบียนพรรค หรือประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาคูณสมบัติครบถ้วนหรือไม่ ถ้าคุณสมบัติครบถ้วน ก็ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณารับเป็นสมาชิก สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๑๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๕๔

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

(๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุด นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อนายทะเบียนพรรคและนายทะเบียนแจ้งให้เลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออกและลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเข้าร่วมประชุม หรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๒) มีสิทธิเสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

(๓) มีสิทธิลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับพรรค

(๔) มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารตามข้อบังคับพรรค

(๕) มีสิทธิได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนพรรคในการสมัครเข้ารับเลือกตั้งใน

ทุกระดับ

(๖) มีสิทธิได้รับการพิจารณาช่วยเหลือแก้ไขความเดือดร้อน อันเกิดจากการกระทำด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม

(๗) มีสิทธิระดับเครื่องหมายพรรค

(๘) มีสิทธิได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวของพรรค

(๙) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารจะพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

(๑๐) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วน ดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน กรรมการบริหารพรรค

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่า มติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้ง กับหลักการแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรม ของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง ในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและ บริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพ ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่ การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุข ของปวงชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรค ด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรค ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บนวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชนอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้ามาร่วมฟังการอภิปราย หรือการบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัย ที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควร ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืน ต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรครวมทั้งคำสั่งและ ประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อ บุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายและศีลธรรม

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิด ของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้ง ให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พื้งนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกพรรคจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงใจ

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ มีจำนวนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าห้าคน แต่ไม่เกินห้าสิบคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัณยู์กพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) รองโฆษกพรรค
- (๘) นายทะเบียนพรรค
- (๙) ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค
- (๑๐) กรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้กำหนดจำนวนของ กรรมการบริหารพรรคที่ประกอบเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคและดำเนินการใน ที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าเจ็ดคน

(๒) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นเลขาธิการพรรค เภรัญญิกพรรคและโฆษกพรรค ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละ

(๓) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือ

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบวาระแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อ

ทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสองครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๙) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าดำรงตำแหน่งทำหน้าที่ได้จนครบวาระ แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงเว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๘) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้รับสมัครเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติ ยุบเลิกพรรค และยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์การ เสริมสร้างพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงาน กิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มเติมและพิจารณาลงโทษ สมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบาย ของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำ ชั่วคราว

กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค ปฏิบัติ

อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อ กฎหมายและกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ ระเบียบมติของพรรค คณะกรรมาธิการของพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมาธิการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็นแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเจ็ดวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่หัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้รับผิดชอบ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคมอบหมาย

(๕) เสร็จญูฑิฑพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) รองโฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย

(๘) นายทะเบียนพรรค มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการจดทะเบียนรายชื่อสมาชิกพรรคและสาขาพรรค

(๙) ผู้ช่วยนายทะเบียน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่นายทะเบียนพรรคมอบหมาย

(๑๐) กรรมการบริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดต่อหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายของพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคในจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค เป็นหัวหน้า
- (ข) รองหัวหน้าพรรค เป็นรองหัวหน้า
- (ค) เลขานุการพรรค เป็นเลขานุการ
- (ง) รองเลขานุการพรรค เป็นกรรมการ
- (จ) กรรมการบริหารพรรค เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคมีอำนาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่จะลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ส่งปวงต่อหัวหน้าพรรคเพื่อดำเนินงานต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๓๗ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคเป็นผู้รับผิดชอบหน่วยงานทั้งหมด

ข้อ ๓๘ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับ-จ่ายของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลชนสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรค ทั้งในยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

- (ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์การเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา และกรรมาธิการ
- (ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา และผลการประชุม

สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

- (ค) จัดทำเอกสารให้กับคณะกรรมาธิการของพรรค และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

- (ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค
- (ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานงานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์การ

เอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารต่าง ๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นเลขาธิการพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ หากจะเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรคโดยความเห็นชอบของหัวหน้าพรรค

ส่วนที่ ๓

สำนักงานสาขา

ข้อ ๓๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของประธานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๐ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการตามข้อบังคับพรรคต่อไป

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรค และสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(ค) บริการจัดพิมพ์-รับส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๑ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๒ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค

ข้อ ๔๓ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๔๔ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๕ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องถิ่นและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้นให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๔๖ ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๔๗ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกฎที่เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๔๘ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรค

เป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๕๐ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปีจึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีการดำเนินการตาม (๑) มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๑ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกให้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๒ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในสามสิบวัน ซึ่งจะต้องมีสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๓ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคจากสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร และมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในสาขาพรรคนั้นจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกรียนุฎิกรสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๔ ในการเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกจนครบเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๕ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้อ ๕๓ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้
ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๓ (๗)
ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับการเลือกตั้งตามข้อ ๕๓ มี
อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และ
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรค
เพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอ
ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและ
ประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหา
ต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ ต่อสำนักงานใหญ่

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค
เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือน และภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรคเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน และให้ทำรายงานการประชุมสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่เสนอต่อสำนักงานใหญ่

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้กรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๘ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๗

(๓) ลาออก

(๔) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๕) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๕๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคหรืออีกคนหนึ่งเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายรองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่พรรคแทนก็ได้

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๐ หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอเรียกประชุมระเบียบวาระนั้นให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๑ ผู้ตัดชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่สามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๒ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๕ กรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๓ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๒ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๔ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่มาประชุมเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๕ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

ข้อ ๖๖ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกรัฐบาลให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกประชุมและกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๖๕ ในสมัยที่ประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนที่หนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๐ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๑ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจ

ปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๒ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๓ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ สาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อ พิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้ประธาน สาขาพรรคเรียกประชุมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๕ ผู้ใดขอให้เรียกประชุมใหญ่สามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่ที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๑๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ไม่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการพรรคไม่มา ให้กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) การรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๐ คำบอกกล่าวที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกรายให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยระบุวัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๖

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้เรียกประชุมและกำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่เก็นถึงหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้ประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงิน ทรัพย์สิน

และจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๔ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงสมาชิก
 - (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
 - (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
 - (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกรายในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับบริจาคด้วย

- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทน ตามปกติในท้องที่หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ ไม่อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์พรรคภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์พรรคนำไปฝากธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์พรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๕ รายจ่ายของพรรค คือ รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๖ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง

ค่าตอบแทนใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ และอื่นๆ

ข้อ ๘๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๘ การรับเงินและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐจะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรค โดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรค และบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

- (ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (ค) บัญชีแยกประเภท
- (ง) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบ หกเดือนโดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล รายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่ดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย ในทุกรอบปีปฏิทินโดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค และมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าสิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๕๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสืบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคได้

ข้อ ๕๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๕๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างไร
อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นควรให้สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาได้รับการลงโทษ
โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อ
คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ ๕๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน
ตามข้อ ๕๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้
ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรค

ข้อ ๕๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรคจะทำได้
ก็ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๘๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ต่อไปนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๘๗ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหาร ทั้งหมด

หมวด ๑๖

การยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๘๘ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจเรียกคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในปัจจุบันมาประชุมเพื่อลงมติ การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เมื่อได้ผลการลงมติเป็นอย่างไรแล้วให้หัวหน้าพรรคบันทึกผลการลงมตินั้นส่งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองดำเนินการตามขั้นตอนการยุบพรรคต่อไป

ข้อ ๘๙ ในกรณีที่พรรคจะต้องยุบหรือเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของมูลนิธิหนึ่งมูลนิธิใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมวลชน

คณะกรรมการบริหารพรรคมวลชนจำนวนทั้งสิ้น ๑๖ คน คือ

๑. พลเอก วรวิทย์ พิบูลศิลป์	หัวหน้าพรรค
๒. นายวิภาส จารุพงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายประคัลภ์ ชวัชประดิพงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายการุณ รักษาสุข	เลขาธิการพรรค
๕. นายธีรพงษ์ น้อยบุญญะ	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวอภิญญา ธีญะโชโต	เหรัญญิกพรรค
๗. นายสมหมาย กุ้ทรัพย์	โฆษกพรรค
๘. นายวรินทร์ ทองใหญ่	รองโฆษกพรรค
๙. นายกนกศักดิ์ แจ้ทอง	นายทะเบียนพรรค
๑๐. นายสิทธิศักดิ์ สติภัย	ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค
๑๑. นายสกล ศุภกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายปิยะ บุญจันทร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายธีระศักดิ์ น.โรจน์ประเสริฐ	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายวิชัย อุดมธนภัทร	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายพจนา เต็งศิริ	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นางสาวเตือนใจ โนมอุปฮาด	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกล้า

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง